

ethvert som helst Fremskridt paa Sygekassevæsenets Omraade er Indbegrebet af al Vederstyggelighed! Jeg vil derfor anbefale den højtærede Minister, hvis han vil tage min Henstilling om at fremkomme med Forslag til en Revision af Sygekasse-loven til Følge, da at lade den forberede gennem en Kommission, saaledes at der i alt Fald kom andre end netop Sygekasse-nævnet med til at fremkomme med Forslag om Ændringer.

Jeg har hørt en lille Smule om, at det fra den højtærede Indenrigsministers Side paatænkes at fremkomme med Forslag om Forandringer i Lønninger ved Postvæsenet. Jeg skal i den Anledning ganske kort minde om et Forhold indenfor Postetaten, som jeg synes er højest uretfærdigt. Det er Forholdet mellem Postbudenes Lønninger i København og i Købstæderne. I København have Postbudene 840 Kr. aarlig, stigende med 190 Kr. hvert 4de Aar indtil 1,600 Kr. I større Provinsbyer have de 800 Kr., stigende med 120 Kr. indtil 1,400 Kr., og i mindre Provinsbyer 800 Kr., stigende med 100 Kr. indtil 1,300 Kr. Jeg forstaar ikke, hvorfor der skal være denne Forskel, og jeg synes, den er højest uretfærdig. Nu vil der maaske blive sagt, at de københavnske Postbude have de mange Trapper at løbe op ad, men jeg er overbevist om, at Postbudene i Provinserne heller ikke kunne beklage sig over deres Distrikt, thi hvad de mangle i Højden, have de temmelig sikkert i Bred- den, idet de have et saa meget større Distrikt. Endvidere kan det maaske siges, at det er dyrere at leve i København end i Provinserne, men dette gælder dog vist i alt Fald kun for Beboelsesforholdenes Vedkommende, og da Postbudene i København have et Huslejetillæg paa 120 Kr., medens Postbudene i Provinserne kun have et Huslejetillæg paa fra 36—72 Kr., er der altsaa her taget alt muligt Hensyn til den Forskel, der er paa at bo i København og paa at bo i Provinserne. Jeg ser derfor ikke, at der bør være nogen som helst Forskel paa Postbudenes Lønninger i København og i Provinserne. Nu maa mine Ord naturligvis ikke opfattes saaledes, at jeg ønsker, at de københavnske Postbude skulle ned paa samme Løn som Postbudene i Provinserne; tværtimod, jeg mener naturligvis, at Postbudene i Provinserne burde have lige saa høj Løn som dem i København.

Den højtærede Justitsminister udtalte den 21. Oktober 1903 i Anledning af, at forskellige Medlemmer havde forespurgt,

om han vilde stille Forslag om, at Len, Stamhuse og Fideikommiss overgik til fri Ejendom følgende: „Under de mangfoldige Opgaver, som Regeringen for Øjeblikket sysler med, er dette, at faa en Lov, der bestemmer, hvorledes de under Len, Stamhuse og Fideikommiss hørende Hovedgaarde og Skove kunne overgaa til fri Ejendom, ikke af nogen stor Paa-trængenhed, saa meget mere som Staten ikke kan tvinge til Salg, og at frivilligt Salg altid paa Begæring bliver tilladt.“ Det kan godt være, at den højtærede Justitsminister har Ret i, at det ikke var paa-trængende nødvendigt den Gang, og at man den Gang havde andre, mere betydningsfulde Opgaver at tage vare. Men denne Sag maa dog en Gang komme frem, og jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister om, hvorvidt han mener, at Sagen nu er moden til at tages op. Den højtærede Justitsminister siger i denne Udtalelse, at Andragende om Salg altid vil blive bevilget. Men der er Fideikommiss, hvorfra der ikke kan tænkes at komme Andragende om Salg. Det Classenske Fideikommis, hvis Hovedgaarde ligger i min Valgkreds, kan saaledes ikke godt fremkomme med Begæring om Tilladelse til at sælge. Det er en selvejende Institution, styret af en Bestyrelse, som udvælges af Kongen, og man kan ikke godt tænke sig, at denne Bestyrelse vil kunne fremkomme med Anmodning om Tilladelse til at sælge Godserne, det har den vist ikke noget som helst med at gøre. Men naar det er en selvejende Institution, maa den kunne op- hæves ved Lov, og hvis man tænker paa at lade det Classenske Fideikommis skille sig af med Jorden paa Falster, maa Initiativet vist nok komme fra den højtærede Justitsminister og ikke fra nogen anden. Jeg vil altsaa henstille til den højtærede Justitsminister at tage sig af denne Sag.

Det hedder i Reglerne for Bestyrelsen af det Classenske Fideikommis, at Midlerne skulle bruges til landøkonomiske Formaal og til mange andre Formaal, ogsaa til at hjælpe fattige. Nu er der naturligvis mange forskellige Maader, hvorpaa man kan benytte Midlerne i landøkonomisk Øjemed og til at hjælpe fattige. Jeg vil tillade mig at pege paa en Maade at bruge disse Midler paa. Som bekendt har der dannet sig en lille Forening af Landarbejdere, som med Landbrugskandidat — tror jeg, han er — Illeris i Spidsen har købt en Herregaard ved Kolding, der hedder Højgaard, for at gøre et Forsøg